

Harrieda

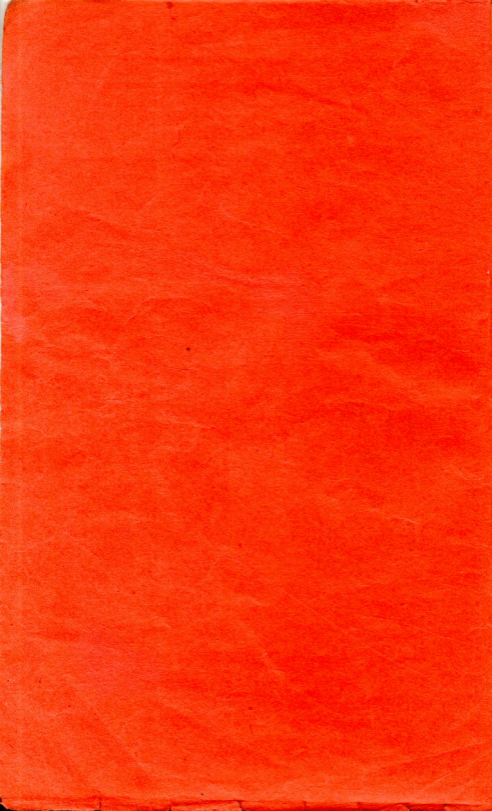
Any 2°. N° 5

Abril 1936

ESCOLES NACIONALS

Figols d'Organyà

(Lleida)

narieda

Año 2º - Nº 5

Abril

1936

ANANT A CODONYES

Un dia que anavem a Codonyes a buscar ous a casa del meu padri amb el Josep, ens varem cansar una mica perquè caminàrem depressa.

Al arribar a la Costa, varem descansar un xic i al cap d'una estoneta, emprenguérem altra volta el camí.

Al passar per sota d'un oliver em va caure sobre l'espatlla una serp blanca . Del susto que

ens donà ens posàrem a correr però després repensant-nos tornàrem allí on estava la serp i a cops de pedra la matàrem .

Viçens Espunyes

8 anys

Dibuix i clixè de Joan Serradell

UN DIA DE MOLTA MAGICA

Un dia quan ja feia una estoneta que dormia em varen fer màgica. Vet aci que jo havia sentit explicar moltes coses, de que a la nit sentien sorolls i veienombres i els desbrigaven dels llençols. Docns, jo que sí, quan vaig veure que un home venia cap al meu llit per agafarme i obria la finestra, vaig pensar: Això es màgica. ! quina por !

Lavors em vaig posar a cridar i va venir el pare que havia arribat allavors del cafè i em va dir:

No tinguis por home . Es que somniaves , no en fan pas de màgica.

Ivo Espunyes

10 anys

QUAN SERÉ GRAN

Quan seré gran voldré ajudar força a la mare perquè a ella no li calgui fer res. Ara sempre escombro la sala i escuro els plats . M'agrada molt i la mare n'està contenta.

Rosalia Obiols

6 anys

TOMASET

En Tomaset era molt bon nen .

No tenia pares .

Vivia amb la Berta, que era la minyona que ja tenien els seus pares .

El marit de la Berta era molt mal carat, sempre estava a la taberna a beure i jugar-se els diners.

El pobre Tomaset tenia d'anar a vendre peix per poder portar diners a la Berta .

A la mateixa platja hi havia una torre d'un senyor molt ric que tenia un nen i una nena .

Cada dia en Tomaset anava a la Torre Nova a portar-los el peix .

Però no podia parlar ni jugar amb els nens d'allí, perquè l'institutriu deia que no volia que fossin amics amb els pobres perquè eren dolents i grollers .

Però, vingué un dia que quan en Tomaset anà a la Torre Nova , al ésser al jardí va trobar - se que tots els criats estaven espantats perquè el senyoret, el nen , s'havía enfilat en un arbre i estava penjat en una branca i no podien pujar a treure'l per por de què amb el seu pes haurien trencat la branca . Llavors en Tomaset va dir : Ja hi pujaré jo que no peso gaire. I amb quatre salts ja va ésser a dalt i va despenjar-lo .

Quan ho varen explicar al seu papà va dir que estava mol agraït de Tomaset i que volia paga-li.

L'endemà el Sr. de la Torre Nova cridà a en Tomaset per pagar -lo , però en Tomaset digué que no volia res que no l'havia pas salvat per cap recompensa, sinó perquè es creia en el deure de fer-ho.

Al sentir el Sr. de la Torre Nova que un nen tan jove tenia aquest sentimen tan noble, digué que ja podia jugar sempre que vulgués amb els seus fills i foren uns bons amics.

L' institutriu es va quedar amb un pam de nas .

D'ençà d'allavors, cada dia els nens de la Torre Nova, i en Tomaset es trobaven a la platja i es varen fer bons amics.

Fracment de " L'anell perdut " . Interpretat per
Rosalia Estragués
13 anys

Dibuix i clixé de Maria Estragués
13 anys

UNA GITANADA

L'any passat vaig anar a portar dinar al meu pare i quan vaig ésser a la trencada del Raspé vaig veure una colla de gitanos que pujaven amb traje de bany i em giro i vaig veure un cavall blanc molt sec: de por em vaig posar a correr.

Quan vaig ésser amb el pare li digué i ell em va dir que també els havia vist.

Candelaria Torres
11 anys

Dibujo y cliché en colaboración por :

Florencio Serra

12 años

Pedro Colell

8 años

TODOS UNIDOS

Siguiendo la costumbre de los pasados años ,
el sábado día 11 de este mes, nos reunimos los
niños y niñas de las escuelas para ir a cantar
" les caramelles " a los diseminados que tiene
nuestro lugar .

El día siguiente , domingo , lo hicimos en Fi -
gols .

Todos estábamos muy contentos y animados
en quedar bien .

Recogimos bastantes donativos .

Florencio Serra

12 años

○ = ○ = ○

El dia de " les caramelles " estaba muy con-
tenta porque llevaba un lazo rojo muy gran -
de en la cabeza .

Rosalia Obiols

6 años

○ = ○ = ○

El dia que cantamos " les caramelles " nos
cansamos mucho de andar y cantar pero co -
mo lo veía la gente , nos invitaban a comer
y beber, aceptábamos a éllo y esto nos ayu-
daba a seguir nuestro camino .

Ivo Espunyes

10 años

○ - ○ - ○

Las " Caramelles " fueron muy divertidas .
Todos cantábamos lo mejor que podíamos .
Los niños llevaban , camisa blanca y barre -
tina y nosotras el vestido blanco y un lazo de

color rojo.

Hacíamos un conjunto muy bonito .

Recogimos muchos huevos y dinero .

Antonieta Obiols

14 años

○ = ○ = ○

Me gustó mucho el celebrar la fieta de " les caramelles " porque reuníamos muchos donativos y a la vez porque nos obsequieron con bebidas y golosinas .

Durante el camino que recorrimos observé cosas muy bonitas .

Cuando nos dirigíamos a un diseminado que conocemos por La Sala vi un horno de cal .

Fue la primera vez que vi un horno y los preparativos para encenderlo .

Celestino Busquets

10 años

○ = ○ = ○

El día de Pascua me divertí mucho. Todas las niñas y niños fuimos a cantar " les caramelles " y la gente nos daban muchos huevos y dinero . Llevábamos unos cestos muy grandes para llevar los huevos y no rompimos ninguno .

Nuria Sala

10 años

LA PILOTA NOVA

Dels diners que ferem per Pasqua venent els ous, compràrem una pilota molt bonica per jugar al " basquetbol " però com no tenim camp per jugar-hi , ara juguem al fut- bol.

La pilota es de color groc, forta i bona , porta un cartellet que hi diu : Balón indeformable; i un altre : Cosido a mano .

El tenir-la ens feia molta il·lusió .

La va comprar el Sr. Mestre i esperavem impacients la seva arribada per veure-la i jugar.

Quan la tinguérem tot era voler-hi jugar desseguit però no podia ésser , no sabiem on anar-hi.

A casa del nostre company Miquel tenien un camp molt gran que encar havien de sembrar i allí anàrem tots contents a estrenar la pilota.

Ens reunirem els nens i nenes i acompanyats dels Senyors Mestres marxàrem cap al camp portant la pilota i una gramola .

Començarem el partit de futbol anant en un equip nens i nenes i al altre igual.

La primera part varem quedar 2 a 0. Després varem berenar amb molta alegria.

En acabar varem ballar al só de la gramola.

Narieda

Despres del ball tornàrem a jugar per acabar el partit quin resultat fou 2 a 2 .

Passàrem una tarda molt divertida , alegre i que mai oblidarem .

Col-laboració de :

Joan Sarradell

(12 anys)

Mique Solans.

(12 anys)

Florenci Serra (12 anys)

Ignasi Sala

(13 anys)

Celesti Busquets

(10 anys)

INTERCAMVI

Hem rebut durant aquest mes els números de:

Sempre avant

Inquietud

Avant

Batec

Endavant

L'alegria d'Oló

Del nostre jove simpatitzant Mateu Manguillot hem rebut un volum per la biblioteca molt infantil i bonic titulat : Mikei correu .

Per mitjà del jove Ignasi Choi , el Senyor Joan Choi de Barcelona ha fet donació a la nostra escola d'una costosa caixa de construccions arquitectòniques .

Regraciem als nostres benefactors i els prometem procurar fer un bon us dels seus obsequis .

